

MINISTERSTWO ZDROWIA
SEKRETARZ STANU
Sławomir Neumann

Warszawa, dnia 2012 - 10 - 02

Pan

Wojciech R. Wiewiórowski

Generalny Inspektor

Ochrony Danych Osobowych

szanowny Panie Ministrze!

W nawiązaniu do pisma znak dotyczącego podjęcia prac legislacyjnych mających na celu uregulowanie kwestii postępowania z dokumentacją medyczną po zakończeniu działalności przez lekarza lub pielęgniarkę, przedstawiam następujące stanowisko.

Na wstępie pragnę zapewnić, że podzielam opinię o pilnej potrzebie prawnego uregulowania zagadnień związanych z dokumentacją medyczną, w szczególności sposobu postępowania w przypadku zaprzestania wykonywania działalności leczniczej przez lekarza, pielęgniarkę i położną w okolicznościach uniemożliwiających im podjęcie czynności zmierzających do realizacji obowiązku przechowywania dokumentacji medycznej. Kwestia powyższa była wielokrotnie, chociaż bezskutecznie, podejmowana w pracach legislacyjnych prowadzonych przez Ministra Zdrowia. Przykładem niech będzie projekt nowelizacji ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentysty (druk sejmowy nr 79 z 2007 r.), czy też próba wprowadzenia stosownych przepisów w rozporządzeniu Ministra Zdrowia w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania. Proponowane rozwiązania wskazywały okręgowe izby lekarskie, jako podmioty zobowiązane do przejęcia dokumentacji medycznej w przedstawionych wyżej sytuacjach. Nie zostały one jednak przyjęte ze względu na brak porozumienia z Naczelną Radą Lekarską, która oczekuje pokrycia kosztów przechowywania dokumentacji medycznej z budżetu państwa.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, iż zmiany wprowadzone w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej nie miały na celu całościowego uregulowania sposobu postępowania z dokumentacją medyczną po zakończeniu działalności leczniczej, gdyż nie jest to materia tej ustawy. Ze względu na informacyjny walor rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą, uznano za zasadne ujawnienie w nim miejsca przechowywania dokumentacji medycznej po zakończeniu przez podmiot działalności leczniczej, gdyż wiedza w tej sprawie jest warunkiem skutecznej realizacji prawa pacjenta do jego dokumentacji medycznej. Odnosząc się

W celu wprowadzenia podobnych rozwiązań dotyczących przechowywania dokumentacji medycznej wymaga nowelizacji przywołane rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 21 grudnia 2010 r. w sprawie rodzajów i zakresu dokumentacji medycznej oraz sposobu jej przetwarzania. Jednakże kompleksowe uregulowanie kwestii dotyczących dokumentacji medycznej powinno uwzględniać przede wszystkim zmiany w ustawie z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2012 r. poz. 159, z późn. zm.) oraz w ustawie z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. Nr 112, poz. 654, z późn. zm.).

Przedstawiając powyższe uprzejmie informuję, że podjęte zostały wstępne prace nad opracowaniem koncepcji rozwiązań legislacyjnych zmierzających do uregulowania sposobu postępowania z dokumentacją medyczną, zarówno na poziomie ustawy, jak i aktów wykonawczych.

z poważaniem

SEKRETARZ STANU
w Ministerstwie Zdrowia

Sławomir Neumann
Sławomir Neumann